

Ein heilsan til gullbrúðarparið Tórhardu og Sámali Bláhamar

Sámali Bláhamar, eldri sonurinn, Friðrikur og konan Tórharda. Í dag hava hjúnini verið gift í hálva öld

Í dag, 10. januar, hava hjúnin Tórharda og Sámali Bláhamar gullbrúðleyp

Tórharda er fødd í Klaksvík í 1948 og er yngst og einsamøll genta í einum systkinaflokk í fýra.

Fýra tey fyrstu árin vaks hon upp í Froðba í Suðuroy saman við mammu, pápa og trimum beiggjum. Síðani fluttu tey norðureftir at búgva, eitt stutt skifti í Klaksvík, haðan omman var ættað, og síðan til Tjarnastovu í Havn.

Omman var einsamallur forsyrgjari, men við góðari hjálp frá eldru synunum, fingur tey tað at bera til, og sjálvst um tað uttan iva onkuntíð var smáligt, so høvdu tey tað gott og manglaðu einki, tí eldru beiggarnir vóru góðir forsyrgjarar.

Tórharda vaks sostatt upp í Tjarnastovu í Havn og gekk í Nonnuskúla, og seinni var hon húshjálpi hjá Jógvan Haraldsen, til hon møtti Sámali.

Sámali er føddur í Vestmanna í 1948 og er eisini yngstur av fýra systkjum. Hjá ommuni og abba-

num í Vestmanna manglaði einki. Har var rúmligt, og gestabliðni var sera stórt. Babba vaks upp á Niðaravegi “á Mørkini”, og har var alt sum ein unglingi kundi hugsa sær – stutt til alt: m. a. sjógv og fjøll. Tað var nokk sjógvurin og báturin, sum myndaði ungdommin.

Sámali var ikki serliga gamal, tá hann fyrst í 60'unum fór til Havnar at búgva og læra til bilsmið, og tað gekk heldur ikki long tíð, til tey bæði møttust, og tað rann saman millum teirra.

Tvey ár seinni kom fyrsta barnið – ein sonur. So gingur nokkur ár, og so kom ein genta, og 13 mánaðir seinni kom triðja barnið – aftur ein sonur. Tá vóru tey bara 22 ár og sótu við trimum børnum í egnum húsum í Vestmanna.

Tórharda og Sámali vóru væl dámd í bygdini. Tórharda var væl “integreð” og segði “noy” sum hinar í bindiklubbanum.

Tey búðu mitt í bygdini, og har fór ein rúgvá av ferðslu framvið húsunum hvønn dag.

Øll ferðslan, sum skuldi við SAM, koyrði har, og tað var meira enn so, at fólk komu á gátt til eitt prát og ein drekkamunn, meðan biða var eftir bátinum.

Tórharda og Sámali vóru bæði radioamatørar og tosaðu í sendara tíðliga og seint, og hetta kom mangan væl við, tí hetta var einasti møguleiki fyri samskipti, tá koyrt var í bili. Gjøgnum hetta fingur tey nógv vinfólk víða um í Føroyum og uttanlands við.

Sámali hevði nógv jørn í eldinum. Tey høvdu pylsuvogn á kaiini, automat í endanum á húsunum, og so arbeiddi hann sum bilmekanikari eisini. Tað bar bara til, tí Tórharda hjálpti til og ordnaði alt heima. Hann arbeiddi viðhvørt nærur í døgndrift. Men skjótt blivu pylsur og bommpakkar ikki nógv mikið. Hann vildi víðari, so neystaloftið

varð ruddað, og maskinur til at skifta dekk við blivu settar inn, og ein lastbilur fullur við dekkum steðgaði í túninum, og dekkini lögð inn á loftið.

Men skjótt varð, at neystaloftið eisini bleiv ov lítið og illa arbeiðsligt, so størri og betur høli mátti finnast, og hetta bleiv so til, at virkseimið flutti til Havnar – fyrst út á Velbastaðvegin, síðan í Jekaragøtu og til síðst niðan á Hoyvíksvegin, har fyrirøkkan er enn í dag.

Fyrstu árin koyrði Sámali millum Vestmanna og Havnina, men tað var ikki altíð so stuttligt, tí dagarnir vóru ofta langir og strævnir, so tað var meira enn heppið, at einki álvarsligt hendi, og Tórharda dámdi einki alla hesa koyringina, so miðskeiðis í 70'unum fluttu tey til Havnar – fyrst í Jekaragøtu, har Super Dekk Service helt til, og so í Tjarnarlág 41, har tey framvegis búgva.

Har var og er vítt til veggja og høgt til loftið. Øll fingur hvør sítt stóra kamar, mamma fekk sítt seymikamar, sum tað eitur enn tann dag í dag, og babba fekk sítt “sendararúm”.

Nú vitja ommu og abba børn regluliga í Tjarnarlág og fáa gott at eta frá ommuni, og hoyra nógv góðar søgur frá abbanum um góðar gamlar dagar. Og um høgtíðirnar – ja, so hittast øll

familjani við børnum, verbørnum og abba børnum, sum nú man táttu í eini 30, tá tey eru fest.

Einaferð vestmenningur – altíð vestmenningur. Tiltakshugaður sum Sámali altíð er, tók hann stig til at savna vestmenningar í Havn, og tey hittast regluliga í Norðurlandahúsinum.

Tað er so ómetaliga nógv, sum kann sigast um Tórhardu og Sámali og teirra lív og virkseimi, tí tey hava verið sera virkin á so mongum økjum. Tey eru og hava verið virkin íverksetarar og ikki verið bangin fyri at royna ymiskt nýtt. Í dag er Tórharda høvuðsumboð fyri ENJO reingerðarskipanina í Føroyum, og Sámali hevur inntil fyri stuttum rikið ferðafólkaavirkið TORA TURIST, sum sonurinn Regin nú hevur yvirtikið, og tey hava sera gott samband við ómetaliga nógv fólk um alla verðina. Tey eru fyrmyndarlig og hava eitt opið heim og taka fólk til sín við opinleika, vinsemi, trúfesti og hjartalagi, og vit eru mong, ið hava ómetaliga nógv at takka teimum fyri.

Vit ynskja teimum hjartaliga tillukku við degnum og ynskja teimum nógv góð ár saman og saman við okkum.

Friðrikur

★ **Brúðleyp.** — Í dag, leygardagin 10. januar, giftast í Vestmanna kirkju Tórharda Kjernes Eidesgaard og bilmekanikari Sámali Bláhamar.

Brúðleypslýsingin úr Dagnblaðnum 10. januar í 1970